

K. UDVARI KATALIN¹
TEHETSÉGGONDOZÁS KODÁLY SZELLEMÉBEN
AZ 1950-ES ÉVEKBEN ÉS 2023-BAN

„Így kívántam, ezt akartam. Kecskemét, 1958. június 10.”
Kodály Zoltán (1882–1967)
„Hallani és meghallani az nem azonos folyamat.”
Prof. Alfred Tomatis (1920–2001)

I. A szabad foglalkozások célját abban jelölték meg, „*hogy alkalmat adjanak a tanulók számára egyéni hajlamaiknak megfelelően egyes gyakorlati munkák végzésére, idegen nyelvek tanulására és a zenével való foglalkozásra.*”

A Magyar Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium KÖZNEVELÉS című oktatási hetilapja 1945. augusztus elsejei számának címlapján számolt be az akkori Országos Köznevelésügyi Tanács alakuló üléséről. Az ott elhangzott megnyitó beszédből idézet: *„A nevelésnek csak egy célja van: egy bizonyos embertípus kinevelése, és első kérdésünk az kell, hogy legyen, hogy milyen embert is akarunk formálni?*

A válasz egyszerű: egészséges testű, akaraterős, jó ítéletű, értelmes, tetterre kész, szép célokért hevülő és áldozó embereket. Megtoldhatnám még ezeket a sajátosságokat, de felesleges. Már a mondottak is eléggé kifejezik, hogy egész embert akarunk (...): legyen egészséges, pozsgásképző, barátságos, életvidám, bizakodó, nyílt eszű és ítéletű. Adjuk meg a szellemnek, ami a szellemé, és a testnek, ami a testé.”

E szavak Szent-Györgyi Alberttől (1893-1986), az Országos Köznevelésügyi Tanács akkori elnökétől hangzottak el. (Az ő egyik írásának címe segített Egyesületünk névválasztásában is: Psalmus Humanus – Emberi Zsoltár.)

Szent-Györgyi Albert szavait idéző 1945-ös minisztériumi kiadvány következő augusztusi száma is méltó a felidézésre: az 1945. augusztus 15-i számában (I. évf.

¹ **K. Udvari Katalin** gordonka- és szolfézstanár, a Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesület alapító elnöke (2002), a Magyar UNESCO Bizottság Nevelésügyi Albizottságának tagja (2007–2011), a Kecskeméti Ének-Zenei Általános Iskola legelső osztályának egykori tanulója (1950–1958)

3. szám) jelent meg az a hivatalos tanterv, amely az általános iskola minden osztálya számára a felső tagozatban szabad foglalkozásokat engedélyezett heti három órában. A szabad foglalkozások célját abban jelölték meg, *„hogyan alkalmat adjanak a tanulók számára egyéni hajlamaiknak megfelelően egyes gyakorlati munkák végzésére, idegen nyelvek tanulására és a zenével való foglalkozásra.”* A zenetanulással kapcsolatban a tanterv heti két énekórát írt elő, ezenfelül *„A társas ének és zene tárgyat”* is heti 3 órában. Ehhez kapcsolódóan szeretnék még idézni a tantervből: *„Alkalmazkodjunk a gyermek érdeklődéséhez, adott hangulatához és egyéniségéhez. A zenei foglalkozás ne tanítási órának, hanem játék órának fogjuk fel. A változatos, eleven, mindig szórakoztató játék alatt a legtöbbet tanulják a gyermekek.*

Ez volt az a hivatalos tanterv, ami lehetőséget adott a Szent-Györgyi Albert által kívánatosnak tartott pedagógiai cél megvalósításához, egyben a *Kodály Zoltán* nevéhez fűződő zenepedagógiai koncepciónak a gyakorlati megvalósításához a hazai közoktatásban, a testben-lélekben egészséges egész ember kineveléséhez.

E művészetpedagógia koncepció alkalmazása már alig másfél évtized múlva kivívta a világ minden részéről érkező külföldi zenepedagógusok elismerését a gyermekek zenei tudását illetően. A Magyar Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumnak *a heti 5 énekórát biztosító oktatási törvénye indította el a minden nap éneklő-zenélő iskolák létrejöttét, amelyek világhírt szereztek a magyar ének-zene oktatásnak.*

Azonban kevésbé ismert az a tény, hogy az új oktatási törvény kétféle módon valósult meg: először Békés-Tarhoson, ahol szigorú képességvizsgálat alapján nyertek felvételt az ország minden részéből érkező gyermekek.

Ez a koncepció napjaink *Magyar Génius Integrált Tehetségsegítő Programjához* volt hasonló. Gulyás György (1916–1993) ref. tanító, karnagy, főiskolai tanár által vezetett *Békési Énekiskola* fontos feladatának tekintette *„a magyar, elsősorban paraszti származású, kiváló ének és zenei tehetségű tanulók alapvető, nemzeti műveltséghez juttatását, ezek mellett az ének és zenei képességek kifejlesztését és előkészítésük az ének és szakirányú líceumba, illetve tanítóképző intézetbe való továbbtanulásra.”*

A békés-tarhosi intézet a felvételi vizsgák során készített jegyzőkönyvek alapján 1947. január 9-én tartotta meg az *első zenei képességvizsgákat*.

(*Csende Béla: Békés-Tarhos* Kiadta: a Békés Városi Tanács V.B. 1976, 34-35. old.)

A Gulyás György által vezetett, Békés-Tarhoson működő *Országos Állami Ének és Zenei Szakirányú Liceum és Tanítóképző Intézet és a vele kapcsolatos ének és zenei gyakorló Általános Iskola* kiválóan működött, elnyerte Kodály Zoltán elismerését is. Ennek ellenére az intézményt 1954. augusztus utolsó napjaiban *váratlanul és minden indoklás megszüntették*.

Az iskolában folyó művészetpedagógiai munka eredményességét bizonyítja, hogy egykori diákjai között olyan kiváló és a későbbiekben nagy köztiszteltben álló Kossuth-díjas művészek és zenepedagógusok tanultak, mint Szokolay Sándor, Bozay Attila zeneszerzők, Mező László gordonkaművész, Bartalus Ilona és Cseszka Edit énektanárok, karnagyok, valamint a költő, Csukás István.

II. „Egy új, még soha nem volt iskolatípusnak, az ének-zenei általános iskolának a létrejötte, ami világhírt szerzett a kodályi zenepedagógiának” (Friss Gábor)

A kodályi zenepedagógia iskolai alkalmazásának másik vonala a *Kecskeméti Ének-Zenei Általános Iskolában* indult el Szentkirályi Márta (1923–1973) iskolaalapító igazgatónő vezetésével, **1950. október 27-én, az iskola első tanítási napján.**



Szentkirályi Márta

Szentkirályi Márta 1942. júniusában szerezte meg tanítónői oklevelét Budapesten a II. kerületi Csalogány utcai Állami Tanítónőképzőben, amely magyar és német tannyelvű iskolákban való tanításra képesítette.

Pedagógusi pályáját az országos hírű Kecskeméti Ref. Tanítónőképzőben kezdte meg, és 1942. szeptember 23-án tette le a hivatali esküt az intézmény igazgatói irodájában. A Tanítónőképző Intézet 1946–1947-es évkönyve arról számolt be, hogy Szentkirályi Márta „*gyak. isk. tanító az 1946/47. év tartamára szabadságot kapott, ill. a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán az 1946/47-es év folyamán megszerezte az énekszaktanítói képesítést.*” Majd letette Kecskeméten a gyakorlóiskolai tanítói vizsgát is.

Nemesszeghy Lajos (1902–1982) a Zenei Általános Iskola énektanára volt. A Kecskeméti Ének-Zenei Általános Iskolának több, mint másfél évtizeden át nagy műveltségű, több nyelven beszélő és sokoldalú énektanárát, karnagyát és zenekarvezetőjét tisztelhattük személyében. Kecskeméten, Szegeden, Budapesten és Bécsben tanult, és muzsikusként bejárta egész Európát. 1933 óta élt Kecskeméten. Később Szentkirályi Mártával kötött házasságot.

Vásárhelyi Zoltán kórusának másod-karnagya volt. Így személyes tapasztalatok fűzték a Bartók és Kodály művek bemutatóihoz, és ezeknek a hangversenyeknek az alkalmával módja volt a szerzőkkel való személyes találkozásra is.

A békés-tarhosi és a kecskeméti iskola között a különbséget az jelentette, hogy a kecskeméti iskolát alapító Nemesszeghy Lajosné Szentkirályi Márta igazgatónő vezetésével ide *minden jelentkezőt, zenei hallás, ritmus, memória stb. vizsgálat nélkül felvettek.* (Kodály Zoltán kifejezetten kérte, hogy kevésbé jó hallású gyermekeket is vegyenek fel, hogy követni lehessen a mindennapos éneklés fejlesztő hatását.) A tervezett ének-zene többletórákkal működő általános iskola óraterve szerint az iskolai énekórák száma Békés-Tarhoshoz hasonlóan itt is magas volt.

1.) A népzene és a műzene szerepe az iskolai énektanítás keretében az ének-zenei általános iskolában.

ISME-konferencián Moszkvában, Nemesszeghy Lajosné: az 1970. július 13-án elhangzott előadásából (Részlet) (AZ ÉNEK-ZENE TANÍTÁSA, XIV. évf. 1971. 2. sz.)

(...) „A kecskeméti iskola mintájára az ország különböző részein létrejött énekzenei általános iskolákra egyformán jellemző volt, hogy az első osztályok dalanyaga többségében magyar gyermek- és játékdal, s a 8. osztály befejezéséig mintegy 5-600 népdal. A zenei írás-olvasásba is a zenei anyanyelven át vezetik be a tanulókat Kodály: Ötfokú zene c. füzetei és a 333 olvasógyakorlat.

(...) A dalanyag gerincét mindvégig a magyar népdal alkotja, de a 3-4. osztálytól tanulóink a rokon és idegen népek zenéjével is megismerkednek.

(...) A magyar népzene egyszólamú. Ezért a zenei anyanyelv lerakásával egyidejűleg a több szólamú zenébe is be kell vezetni a tanulókat, s ezzel eljuttatni őket a világirodalom nagy alkotásaihoz.

(...) Kodály Zoltán kétszólamú énekgyakorlatainak jelentős része a népi szellem magasrendű feldolgozása. (Bemutató: 55 kétszólamú gyak. 22. sz. Andor Ilona Leánykara.)

(...) A 15 kétszólamú gyakorlatokon át a Bertalotti-Solfeggiókkal fokozatosan lépnek át tanulóink az idegen nyelv területére.

(...) A műzene birodalmába a barokkon keresztül lépnek, az 5. osztályban.

(...) A 6. osztályban a klasszicizmus irodalma jelenik meg újként.

(...) A 7. osztályban a romantikával ismerkednek a tanulók.

(...) Éveken át tartó előkészítéssel jutnak el a gyerekek a 8. osztályban a XX. század zenéjéhez. (...) Már 9-10 éves koruktól kezdve a tanulók Bartók és Kodály kórusműveinek és hangszeres darabjainak harmóniavilágán nőttek fel. (...) A Bartók- és Kodály művek stílusába belenőtt gyermek nem áll idegenül századunk zenéjével szemben. (Az előadást Andor Ilona Leánykara illusztrálta)

2.) Kodály Zoltán véleménye a zenei írás-olvasás fontosságáról

Gách Marianne a Kodály Zoltánnal 70. születésnapja alkalmából, 1952. júniusában készített interjúból részlet (Az írás megjelenésére a szerzőnek 25 évet kellett várni.)

A Kodályhoz intézett egyik kérdésre kapott válaszból:

- Jó lenne, ha megmagyarázná voltaképpen miért annyira szükséges, hogy a zenész, amit hall, rögtön le is tudja írni, és amit lát, le tudja énekelni?

- Enélkül – feleli Kodály- nem lehet zenei kultúra, csakúgy, ahogy irodalmi kultúra sem lehet írás-olvasás nélkül. Igen, minden népnek volt szájhagyományi kultúrája, és abból az írásba való átmenet mindenütt több-kevesebb nehézséggel járt. Mi a zenében féllábbal még mindig az írástalan kultúrájánál tartunk. S ez akadályozza a haladásunkat (...) Arra kell törekednünk, hogy a helyes zenei oktatás ne csupán egyesek véletlen kísérletezése, hanem általános legye

3.) Ünnepi hangversenyt rendeztek Kecskeméten Kodály Zoltán szülővárosában 70. születésnapja tiszteletére 1952. december 9.

Ünnepi hangversenyt rendeztek Kecskeméten Kodály Zoltán szülővárosában 70-ik születésnapja tiszteletére

Hétfőn este 7 órai kezdé-
tel Kecskeméten a Katona
József Színházban több mint
800 dolgozó vett részt az ün-
nepi hangversenyen, amelyet
Szelepcsényi Imre, a városi
tanács elnöke nyitott meg. Kö-
szöntötte az ünnepségen meg-
jelent Kodály Zoltánt, két-
szeres Kossuth-díjas zeneszer-
zőt, szülővárosa dolgozói ne-
vében. Kecskemét dolgozói a
megjelenő Kodály Zoltánt
hosszú percekig tartó tapsal
köszöntötték. Szelepcsényi
Imre üdvözlőbeszédében töb-
bek között elmondotta, hogy
Kodály Zoltán az elnyomás
sötét éveiben is megtalálta az
utat a magyar néphez és fel-
színre hozta azokat a művészi
értékeket és ősi hagyományo-
kat melyek a magyar népben
éltek, de az akkori uralkodo

rendszer mindent elkövetett,
hogy elfojtsa a szabadság
utáni vágyat, amely Kodály
Zoltán művészetén keresztül
is új erőre kapott a magyar
népben.

Az ünnepi hangversenyt
Kodály „Gyermekjátékok”-kal
a kecskeméti zenei óvodások
nyitották meg. Az ünnepi
hangversenyen mintegy 21
Kodály-számot adtak elő, ezek
közül legkiemelkedőbb voltak:
Kodály „Három gömörj nép-
dal” feldolgozása, valamint a
„Kállay kettős” és a „Vejne
Mőjnen”. Az ünnepi hangyer-
seny befejeztével a városi ta-
nács és az üzemek dolgozói
adták át ajándékaikat Kodály
Zoltánnak, majd a városi ta-
nács Kodály Zoltán 70. szü-
letésnapja tiszteletére fogar-
dást rendezett.

JACS-KISKUN MEGYEI NÉPÚJSÁG
288. SZ. (1952. DEC. 9.) 9.127

4.) Nemesszeghyné Szentkirályi Márta: Kodály Zoltán első látogatása az Ének-Zenei Általános Iskolában a Szülőváros című írásából (Részlet) (MUZSIKA, X. évf. 5. sz. 1967. május)

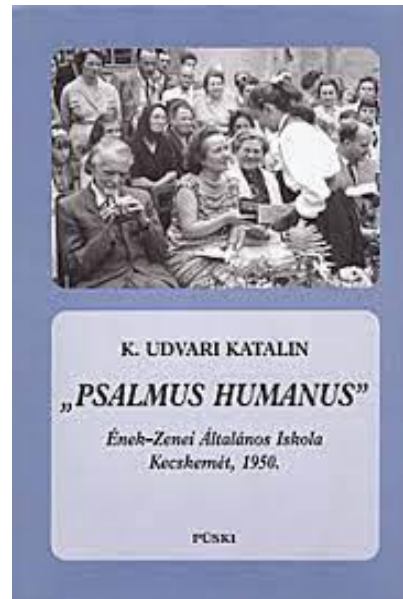
(...) Kodály Tanár úr 1952. decemberében tekintette meg először a munkánkat. Az egész délelőttöt az iskolánkban töltötte. Mindhárom osztályban meghallgatta az énekórát, s a 2. és a 3. osztályban maga is tanított, dallamot s ritmust írt a táblára, hogy kipróbálja a tanulók lapról olvasási készségét. A tanítás után hosszan elbeszélgetett az iskola tanítóival. Arra biztatott bennünket, figyeljük rendszeresen a napenkénti éneklés sokoldalú nevelő hatását a közismereti tárgyak mindegyikében, a tanulók magatartásában, értelmi, etikai, esztétikai fejlődésében. A későbbiekben is ez állt az érdeklődése középpontjában. Az énekkel-zenével nevelés sokoldalú személyiségformáló hatásának példái, eredményei mindig örömmel töltötték el.

5.) Tanévzáró ünnepség a Kecskeméti Ének-Zenei általános Iskolában 1958. június 10-én Kodály Zoltán jelenlétében: „Így kívántam, ezt akartam” – olvasható Kodály Zoltán bejegyzése a Kecskeméti Ének - Zenei Általános Iskola vendégkönyvében 1958. július 10-én. Ez jeles nap volt a magyar zeneoktatás történetében. Az iskola nyolcéves fennállása során ekkor bocsátotta ki az első nyolcadik osztályt. A nyílt tanítási napon Kodály Zoltán mellett nagyszámú látogató jött az ország minden részéből, hogy személyesen bizonyosodjanak meg az eredményekről.

Kodály Zoltán a délelőtti bemutató órákat követő ballagási ünnepségen a következőképpen értékelte a nyolc éve működő iskola munkáját: „Ez az iskola valóban hatalmas eredményeket tud felmutatni, s rengeteg nehézséget kellett leküzdenie, amíg idáig eljutott. (...) Ez az iskola lett az alapja a többi hasonló iskolának. (...) Nem kész recepttel indultak, maguk próbálgatták ezt is, azt is, amíg rátértek a helyes útra. (...) Mégis olyan kimagasló eredményeket értek el, amely egy szakiskolának is a becsületére válnék.

A nyilvános tanítási nap, valamint az eddigi eredmények mérlegelése alapján őszintén megállapíthatjuk, hogy ez az iskola minden elismerést megérdemel, mert nemcsak az általános zenei képzés területén ért el kimagasló sikereket, hanem a tantervi előírásoknak is megfelelt” (...)

Megjegyzés: a legelső osztály zenei képességvizsgálat nélkül felvett 25 egykori tanulója közül a későbbiekben 19 tanuló szerzett egyetemi, ill. főiskolai végzettséget, és 3 fő konzervatóriumot végzett. (K. Udvari Katalin)



Kodály Zoltán és Nemesszeghyné Szentkirályi Márta a Kecskeméti Ének-zenei Általános Iskolában.

6.) FORDULÓPONT: a Nemzetközi Zenei Nevelési Társaság (ISME) 1964. június 26. és július 3.-a között Budapesten megrendezett konferenciája

A konferencián Kodály javaslatára a Kecskeméti Ének- Zenei- Általános Iskola tanárai és diákjai képviselték a magyar iskolai zeneoktatást. Kodály Zoltán a konferencia egyik legfontosabb eseményének tartotta a Kokas Klárával készült rövid rádióriportot.

Az ének-zenei általános iskola indulásának alapjául szolgáló zeneóvodai munka mintájára Kokas Klára és Eiben Ottó 1962 és 1964 között 100 zeneóvodást vizsgált meg *antropometriai módszerekkel*: testi fejlettségüket (mellkas fejlettségi állapota, és funkciós jellege), szellemi és mozgásbeli állapotukat (agykérgi tevékenység), az énekes képzésnek más készségek (számolás, formaérzék) fejlődésében megnyilvánuló hatását mérték.

Az ISME főtitkára, Egon Kraus professzor a konferencia záró előadásában azt javasolta: „A zenei és általános képzés szorosabb összehangolására ének-zenei általános iskolák létesítését kell szorgalmaznunk az egész világon a magyar példa szerint.” Azóta talált követőkre a világ számos országában a kodályi koncepción alapuló magyar zenepedagógiai módszer.

7.) Nemesszeghyné Szentkirályi Márta: a Szülőváros című írásából

MUZSIKA X. évf. 5. sz. 1967 május

„... A Jeunesses Musicales párizsi közgyűlésén...- Kodály követésre való példaként említette a szülővárosában elindult énekes iskolák nevelési eredményeit. Az 1966 októberi francia televíziós felvétel alkalmából készséggel adott interjút az énekzenei iskolák jelentőségéről. (Az elhunyt Mesterre emlékezve, halála utáni napokban ezt a filmet vetítette a párizsi TV.)

„Ez az iskolafajta tudja legjobban megoldani a zeneértés széles tömegekhez juttatását. Ezért keresik fel minduntalan távoli országokból is olyanok, akik hasonlóra törekednek. (...) Meggyőződésem, hogy idővel minden iskolánk ilyenné alakul, mire általános lesz az a tapasztalat, hogy ahol a zene egyenrangú tárgy, minden tárgyat könnyebben és jobban tanulnak a gyermekek” - írta Kodály Zoltán 1967. januárjában. (Megjelent: Kecskemét, Petőfi Népe 1967. január 9.)

8.) Nemesszeghyné Szentkirályi Márta: az I. Nemzetközi Kodály-Szemináriumról

AZ ÉNEK-ZENE TANÍTÁSA XVI. évf. 1973.1.

Az I. Nemzetközi Kodály Szeminárium (1970. júl. 20 – aug. 20-ig) az UNESCO védnöksége alatt, a Művelődésügyi Minisztérium, a Bács-Kiskun megye és Kecskemét város Tanácsa támogatásával jött létre. Igen népszerűek voltak a módszertan órák. Az iskoláskor előtti zenei nevelés és a szakosított tantervű osztályokban folyó énektanítás módszerei iránti érdeklődés volt a legszélesebb körű. Különösen nagy érdeklődés fogadta Kardos Pálnak a tiszta intonálásra nevelésről szóló előadás-sorozatát. (...)

9.) Nemesszeghyné Szentkirályi Márta: A nevelés szerepe az ember személyiségének fejlesztésében, avagy a mindennapi éneklés jelentősége a nevelés egészében

E dolgozat eredetileg előadásnak készült, és a *Kodály Musical Training Institute, Inc. Wellesley, USA nyári tanfolyamán hangzott el, 1971. július 29-én.* Eredeti címe: *The Function of Musical Education in the Evolvement of Human Personality or The Importance of a Daily Music Curriculum in Total Education by Marta Nemesszeghy*

Megjelent: a Kodály Intézet Évkönyvében (1982)

- „*A modern nevelés feladata, hogy az új nemzedéket képessé tegye arra, hogy a múlt tapasztalatait a lehető legjobban hasznosítsa saját jövője formálásában. Ez az indíték vezette munkánkat, amely a személyiség fejlesztését célozza, annak társadalmi, gazdasági és tudományos hátterével összhangban.*

- „*... A nevelés akkor termékeny, ha felébreszti a diákok alkotó ösztöneit, s arra serkenti őket, hogy képesek legyenek valami új létrehozására és elviseljék az ezzel járó nehézségeket.*

- *Az énekes iskolák fennállásának korai időszakában az általános iskolákhoz képest elért jobb eredményeket annak tulajdonították, hogy az iskolákban válogatott gyerekek tanulnak, annak ellenére, hogy a válogatás nem az intellektuális, hanem a zenei képességek alapján történt. Ma sokoldalú kutatómunka bizonyítja azt a tényt, hogy – bár az első pár évben a gyermekek teljesítménye körülbelül azonos mindkét iskolában – később, az intenzív zenei nevelés hatására és arányában differenciálódik és sokszorozódik meg az énekes iskolában.*

Ezt először véletlenül fedeztük fel, amikor az Oktatási Minisztérium a hatvanas évek elején bevezetett iskolareform eredményeit vizsgálta és értékelte minden tantárgyban. Kecskemét négy általános iskolájában mérték fel az olvasási, az írási és matematikai eredményeket. Az első évben a mi elsőseink harmadikok voltak a négy iskola közül. Ezért volt különösen meggyőző számunkra a két évvel később, ugyan ezekben az osztályokban és tantárgyakban végzett újabb felmérés eredményeinek megismerése. Mindhárom tantárgyban a mi iskolánk bizonyult a legjobban. (...)”

Bővebben: *Barkóczy Ilona - Pléh Csaba: Kodály zenepedagógiai módszerének pszichológiai hatásvizsgálata* címmel megjelent tanulmányában.²

Az 1968 – 1972-ig tartó hatásvizsgálatot ismertető kiadvány 1978-ben jelent meg a Kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet megbízásából – Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat. A hatásvizsgálat igen jelentős anyagi költségeit Kodály Zoltánné biztosította³

² Megjegyzés: sajnálatos módon a kiadvány nem került bolti árusításra, így nem kapott széleskörű nyilvánosságot sem a szakemberek, sem a laikusok előtt. (K. Udvari Katalin)

10.) UNESCO–PROGRAMOK A NAPKÖZIBEN – Szabadidős tevékenységek a tantervhez kapcsolódva

Tervező és irányító: dr. Kárpáti Andrea (ELTE, BTK)

Rajz Istvánné tanárnő beszámolójából (Részlet) Megjelent: a Kecskeméti Kodály Iskola 1984/85-ös évkönyvében.)

„1980 őszétől a kísérletet a napközis tennivalók szokásos keretében terveztem meg: kulturális foglalkozásokon (pl. múzeumlátogatáson), sétán, játék közben, rajzolással, technikai munkákkal. Ezekbe épült be a szórakoztató, élményt nyújtó foglalkozásfüzér. A témának megfelelően mindig más művészeti ág adta a vezérfonalat, a társművészetek kiegészítették azt, és a megfelelő mozgás sohasem maradt el.”



Osztálykép az 1953–1954-es tanévből
Nemesszeghyné Szentkirályi Márta és Rajz Istvánné

A következő témakörökkel foglalkoztunk:

1980 – 1981-ben: Kép-nyelv-zene a harmadik osztályban,

1981 – 1982-ben: Tudomány-technika-művészet a negyedik osztályban

1982 – 1984-ben: Kép-nyelv-zene-matematika a második és a harmadik osztályban,

1984 – 1985-ben: Az ember és világi a negyedik osztályban

Az alsó tagozatos gyerekek mindenkor a tananyaghoz kapcsolódva, azt elmélyítve és kiegészítve, ismerkedtek meg a művészetek közös nyelvével: az irodalom, a képzőművészet és a zene világával.

„...A napközibe úgy érzem, hogy mindig boldogan mentünk, volt valami vonzó. Ez az idő nem csak azzal telt, hogy a kötelező anyagot megtanultuk. Mindig volt időnk arra, hogy színesebbé tegyük a napot értékes programokkal, amit mindannyian vártunk és szerettünk. Így ez a 3 boldog év boldog álmoknak tűnt, ami kedvessé tette az életünket. Az idő halad, jövőre már mi is felsősök leszünk, de remélem, Éva nénivel ezután is még sűrűn találkozunk, és később sem felejtjük el soha.”

Kecskemét, 1982. május 26.

Szeretettel: F. Krisztina

A kecskeméti példát követve az éneklő iskolák az elkövetkező évek alatt a közoktatás szerves részeivé váltak, környezetük kulturális központjai lettek, és ország-világ előtt bizonyították a kodályi zenepedagógia eredményességét

III.) Kodály Zoltán halálát (1967) követő időszakban, a több, mint fél évszázad alatt azonban olyan társadalmi, gazdasági és technikai változások történtek, amelyeknek az '50-es években még a nyoma sem volt.

- A társadalomban szemléletváltás történt, ami érték váltáshoz vezetett
- Megváltozott pályorientáció
- A nyelvtanulás fontosságának előtérbe kerülése
- Művelődésügyi/oktatásügyi rendeletek hatására sajnálatos módon az énektanár képzés helyzete fokozatosan romlott
- Fokozatosan csökkent a leendő tanítók énekóra száma (1958-ban 544 óra volt a középfokú képzésben. 1975-ben a szakkollégiumi rendszer lépett életbe, és már csak 45 énekórája volt három év alatt annak, aki nem az ének szakkollégiumot választotta.
- A tanítóképzőben eltörölték a hallásvizsgálatot. A következmény: botfüllel is lehetett valaki tanító.
- A '70-es –'80-as években jelentős volt az esti és a levelező tagozatos képzés, ami az éneknél, mint készségtárgynál a gyakorlás lehetőségét jelentősen csökkentette. (...) Mivel az általános iskolai ének-zenei nevelésnek a hatékonysága nagy mértékben a tanítók képzésén múlik, így hosszú évekre, évtizedekre megpecsételődött az alsó tagozaton folyó zenei nevelés. Így lassan az iskolai oktatásban a szélre szorult az ének-zene tárgya.

Deregán Gábor: „Az ének-zene tanításának gondjai”. 1979. okt. 20.

Részlet Falus Tamásné, az OPI munkatársának nyilatkozatából.

IV.) A Pro Renovanda Cultura Hungariae „Kodály Zoltán emlékére” meghirdetett szakalapítvány 1998-ban jelent meg

A pályázat kiírói célként jelölték meg az ének-zene tagozatos iskolák több évtizedes nevelő-oktató munkájának történeti összegezését, össze kívánták foglalni ezeknek az iskoláknak az eredményeit és hatását, benne a végzett növendékek utóéletének vizsgálatát. Egykori ének-zenei általános iskolai tanulóként igen felkeltette kíváncsiságomat és érdeklődésemet a pályázati feladat, így belefogtam. (K. U.K)

Egy-egy kérdőívvel kerestem meg egykori osztálytársaimat, régi zeneiskolai tanítványaimat és zeneiskolai kollégáimat, akik valamennyien ének-zenei általános iskolába jártak. Életútjuk több, mint 40 évet ölelt át, a zenei általános iskoláikat különböző időben végezték el az ország különböző részein, ezért egymást nem ismerték, és mégis **az iskolai éveikre vonatkozó megfogalmazásaik szinte szóról-szóra megegyeztek.** A feltett kérdéseimre adott válaszok alapján megállapítható volt, hogy a zenei általános iskolák olyan útravalót adtak a mindennapos énekléssel, hangszer tanulással és népi táncjal való foglalkozás során az ott tanulóknak, hogy az segítette őket későbbi tanulmányaikban, hivatásuk gyakorlásában és a családi életükben egyaránt.

A válaszlevelekből a teljesség igénye nélkül néhányat kiválasztottam, mindennek igazolására: „A többlet elfoglaltság azt eredményezte, hogy korán megtanultuk beosztani az időnket és megtanultunk gyorsan tanulni.” „A sok szereplés ösztönzött bennünket, bírtuk a terhelést, megtanított napirend szerint élni.”



„Ésszerű, gyors és logikus gondolkodásra tanított.” „Színes volt ez az iskola. Az ének pihenést jelentett a többi közismereti tárgy között, a néptánc órák kielégítették mozgásigényünket.” „Az iskola adott egyfajta optimizmust, ma divatos kifejezéssel élve pozitív gondolkodást, a sikeres szereplések révén önbecsülést, az összetartozás érzését.” „Kulturált viselkedést, kulturált megjelenést, belső egyensúlyt, vagy legalábbis erre törekvést köszönhetünk a zenének.”

És még hosszan sorolhatnám a beérkezett derűs hangvétellű válaszokat.

(Az összegyűjtött anyag könyv alakban is megjelent a Kecskeméti Ének-Zenei Általános Iskola alapításának 50. évfordulója tiszteletére: *K. Udvari Katalin: „Psalmus Humanus” Ének-Zenei Általános Iskola Kecskemét, 1950 PÜSKI, 2000*)

A pályázati kutatómunka kezdetben csak emlékező írásnak készült, de váratlanul olyan művészetpedagógiai módszertani gyűjtemény tárult elém, amire nem számítottam. Olyan hosszú évek óta eredményesen működő, és mégis csak szűk környezetükben ismert zenei módszereket ismerhettem meg, amelyekről korábban semmit nem tudtam és nem hallottam.

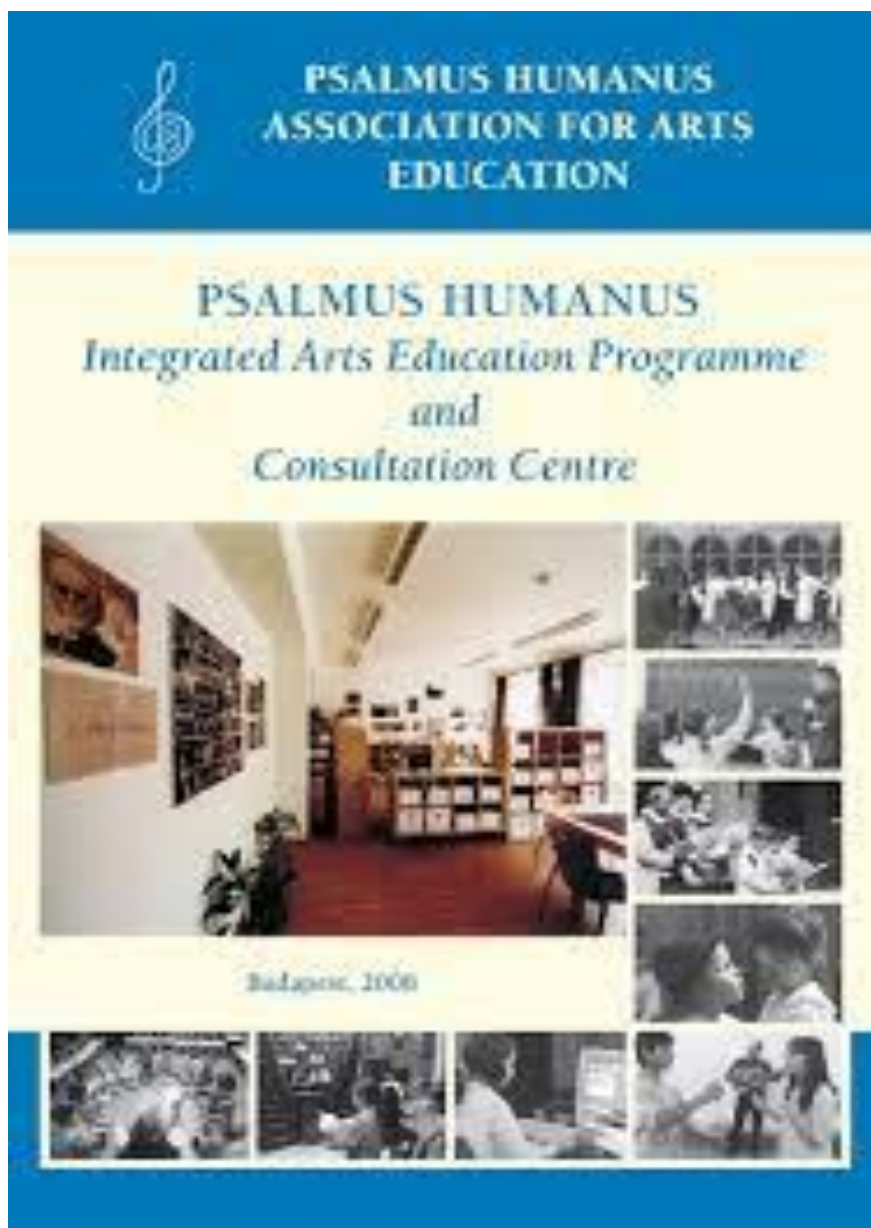
A megismert művészeti műhelyeket az abban tanító ének-zene tanárok részvételével, az iskolájuk vezetőjének hozzájárulásával, Falvai Sándornak, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rektorának védnökségével a legmagasabb szintű szakmai grémiummal véleményeztettük. A 2000/2001-ben, nyolc szakmai nap keretében, a fővárosi és vidéki helyszíneken tartott bemutatókat az Oktatási Minisztérium és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma támogatta.

Ezzel Kodály Zoltán munka-módszerét idéztük fel, aki *csak a gyakorlatban már bevált és működő művészetpedagógiai munkáról mondott szakmai véleményt.*

V.) 2002-ben megalapítottuk a Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesületet

Azokkal az igen tehetséges és kiváló kollégákkal hoztuk létre a Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesületet, akikkel a több éves közös munka során megismerkedtem. Többségükben több diplomával rendelkező szakemberek-óvodától az egyetemig – akikkel közösen dolgoztuk ki *Psalmus Humanus elnevezéssel integrált művészetpedagógiai programunkat.* (Bővebben: *K. Udvari Katalin: „Psalmus Humanus” Hagyomány és megújulás a kodályi zenepedagógiában PÜSKI, 2002.*)

Egyesületté alakulásunkat követően számos hazai és nemzetközi konferencián vettünk részt és rendeztünk magunk is. Ehhez igen nagy segítséget jelentett az UNESCO-tól, valamint a Magyar UNESCO Bizottságtól több alkalommal kapott erkölcsi és anyagi támogatás. Ennek köszönhetően tudtunk magyar, valamint angol, német és francia nyelvű oktatási segédanyagokat készíteni, illetve megnyitni 2008. április 28-án a fővárosi, zuglói székhelyű ***Integrált művészetpedagógiai Konzultációs Központunkat*** (1145 Budapest, Róna utca 177-179. Bercsényi Miklós Kollégium)





PSALMUS HUMANUS
MŰVÉSZETPEDAGÓGIAI EGYESÜLET

Konzultációs Műhely - megnyitó ünnepség 2008. április 28.



Cím: 1145 Budapest, Amerikai út 41.II/2.
Telefon/fax: (36-1) 3-841-971, mobil: +36 20 444-77-50
E-mail: psalmus.humanus@gmail.com

A megemelkedett költségek miatt mindössze 6 évig tudtuk fenntartani a szakmailag minden igényt kielégítő Konzultációs Műhelyünket. (Tanács terem, kiállító terem, hangverseny terem színpaddal. A hazai és külföldi látogatóinknak a kollégiumi szobákban szállás-lehetőséget-, valamint étkezési lehetőséget tudunk biztosítani.)

VI. Egyesületünk 2008-ban kapcsolódott be a GÉNIUSZ Integrált Tehetségsegítő programba, későbbi nevén a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetségének (MATEHETSZ) munkájába.

A MATEHETSZ ösztönzésére és támogatásával dolgoztuk ki „*Tehetséggondozás Kodály szellemében*” címmel 30 órás tanár-továbbképzési programunkat, amely kidolgozásának motivációja, majd később az irányítóje *Barkóczi Ilona - Pléh Csaba: „Kodály zenei nevelési módszerének pszichológiai hatásvizsgálata* volt. Az OKTATÁSI HIVATAL első alkalommal 2010-ben, második alkalommal pedig 2015-ben akkreditálta 30 órás tanár-továbbképzési programunkat.

Az integrált művészetpedagógiai tanár-továbbképzési programunk elméleti és gyakorlati jelentőségét, és annak hiánypótló szerepét az elmúlt évek alatt a résztvevőktől kapott írásbeli visszajelzések igazolják.

Differenciáltan nyújt segítséget:

- a kiemelkedő képességű tanulók tehetséggondozásához,
- az átlagos képességűek kibontakoztatásához, és
- a fogyatékossgal élők társadalmi beilleszkedéséhez, amennyiben biztosítják az eredményes ének-zene tanításhoz szükséges feltételeket a hazai közoktatásban.

VII. 1.) *A zenei általános iskolákban a Kodály-módszer eredményes alkalmazásának legfőbb feltételei a következők voltak:*

- az oktatásirányítás által hivatalosan elfogadott tantervi lehetőség
- megfelelő szakmai képzettséggel rendelkező, hivatásszerető pedagógus
Kodály Tanár úr kifejezését idézve: a „*megfelelő tanerő*”
- magas énekóra szám
- az életkornak megfelelő, fokozatosan felépített tanítási anyag, amit Kodály Zoltán az óvodáskortól a művész-tanári oklevél elnyeréséig kidolgozott. (Egyesületünk ezt kívánta kiegészíteni *korunk társadalmi és nevelési kihívásaira és globalizálódó világunk elvárásaira* is választ kereső oktatási segédanyagaival.)

A kodályi zenepedagógia már több, mint fél évszáda világhírt szerzett a magyar zeneoktatásnak, kiválóan működő éneklő iskoláink vannak, és azokban kiváló ének-zenetanárok tanítanak, mégis a társadalom széles nyilvánossága előtt mindez

alig ismert, és az tapasztalható, hogy *az ének-zene tárgynak az iskolai oktatásban a közismereti tárgyak között csak a mostoha gyermek szerepe jut, és fontosságát tekintve számára most is az utolsó hely jut.*

Kerestük ennek okait. Több zenei intézmény és szervezet, valamint rangos zenei szakember is kifogásolta például a Nemzeti Alaptantervben megfogalmazottakat, a művészeti tárgyakra vonatkozó *műveltségi terület szerinti oktatási rendszert.* Ezt már sokan sérelmezték, többek között az ének-zenei általános iskolák 2004. március 5-6-i országos szakmai találkozásának résztvevői is.

Nyílt levelet írtak az oktatási miniszternek az ének-zenei általános iskolák megőrzése, ill. megmaradása ügyében. A levél az alábbi módon került aláírásra: Kelt, Kecskeméten, 2004. március 6-án, Kodály Zoltán halálának 37. évfordulóján Alföldyné Dobozi Eszter, a Kodály Iskola igazgatója Erdei Péter, a Kodály Intézet főigazgatója, valamint a szakmai találkozó résztvevői.

a.) Meggyőződésünk szerint igen fontos lenne minél szélesebb körben ismertté tenni az ének-zene tanulás, a gyermekek aktív művészeti tevékenységekben való részvételének mással nem pótolható jelentőségét, a gyermeket nevelő szülők, a közismereti tárgyakat tanító tanárok és intézményvezetők-, valamint nem utolsó sorban a közoktatás humán és technikai feltételeit biztosító szakemberek előtt is. Ebben segítséget jelentene a rádió és a televízió nagy nyilvánossága, amit Kodály már a '60-as években is javasolt. Például népszerű műsor volt a Kossuth Rádióban az *Óvodások énekelnek* Forrai Katalin vezetésével (napi 15 percben), vagy a hetente jelentkező *KÓRUSPÓDIUM* című műsor (30 percben).

b.) Szükséges lenne azokat a természet- és társadalomtudományi, (pszichológiai, fiziológiai stb.) vizsgálati eredményeket minél szélesebb körben ismertté tenni, amelyek bizonyítják a gyermekkori aktív művészeti tevékenységek életre szóló pozitív hatását.

c.) Azonban sokéves személyes tapasztalatunk szerint ezek az eredmények igen sajnálatos módon nem, hogy a társadalom széles nyilvánossága előtt, de még az oktatással foglalkozó szakemberek előtti is csak alig, vagy egyáltalán nem ismertek.

Ezt bizonyítják az alábbi megnyilvánulások:

- „*Ez egy hóbort, hogy minden gyermek énekeljen. Miért énekeljen minden gyerek? Inkább számoljon, vagy csináljon mást.*” (Elhangzott Kecskeméten 1953 tavaszán, egy megyei szakfelügyelőtől.)

- A *Globális szemlélet a magyar pedagógusképzésben és közoktatásban* címmel rendezett országos konferencián 2012. májusában a kerekasztal beszélgetés során a vezető tisztségben lévő oktatási szakember arra a feltett kérdésre, hogy *miért nem kap több figyelmet a gyermekek művészeti nevelése az általános iskolában?* A következő választ adta: „*A művészeti nevelés túl sok időt vesz igénybe, és mi inkább olyan tárgyakat támogatunk, amelyek hamarabb és gyorsabban hoznak eredményt.*” Ehhez a válaszhoz Yehudi Menuhin szavait idézzük: „*Korunk embere túl gyorsan akar sikereket elérni – vetés nélkül aratni.*”

-2019-ben hasonló helyzetben, egy művészetpedagógiai tartalomfejlesztési kerekasztal beszélgetésen arra megjegyzésünkre, hogy „*sajnálatosan kevés az iskolai ének tanárok és az iskolai ének órák száma a közoktatásban*”. Egy fővárosi egyetem jelenlévő oktatójától a következő választ kaptuk: „*No, és miért olyan fontos az a Kodály módszer?*”

- Ezek mellett a zenei műveletlenséget kifejező megjegyzések mellett számomra mégis az a legmeghökkenőbb „szakmai felajánlás” volt, amiben egy tekintélyes és valószínűleg magasan képzett zenei szakember azt ígérte néhány évvel ezelőtt, hogy „*azt szándékozik bebizonyítani, hogy heti 1-2 órában ének-zenét tanuló általános iskolásokkal is lehet kiemelkedő eredményeket elérni, ha magas színvonalú oktatást nyújtunk a számukra.*”

Ez félrevezető ígélet és teljesen ellentmond Kodály zenepedagógiai koncepciójának. Ezért most Kodály Zoltánnak azokat a szavait szeretném felidézni, amelyek életének utolsó nyilvános beszédében hangzottak el – szinte szellemi végrendeletként – a minden nap éneklő, ének-zenei általános iskolák fontosságáról:

(...) „*kiderült, hogy ezekben az iskolákban, ahol a zene is tárgy – kötelező tárgy, mindennapos tárgy - minden egyéb tantárgyat könnyebben és jobban tanulnak a gyerekek. Ez nem valami titokzatos varázs, hanem egyszerűen: az a mindennapos kis zenével foglalkozás annyira fölélénkíti az elmét, hogy fogékonyabb lesz minden más iránt is.* (Kecskemét, Petőfi Népe, 1967. március 12.)

2.) Kodály Zoltán megállapítását az elmúlt évtizedek iskolai gyakorlata, majd számos tudományos kutatómunka is egyértelműen bizonyítja.

Közülük néhány példaként kiválasztva:

- Dr. Csépe Valéria akadémikus, az MTA professzora: „Agyfénysítő zene”

Az idegtudományi adatok azt mutatják, hogy a zenei tréning hatására felgyorsul a gyermekek hallása, érzékenysége a finom akusztikai eltérésekre. (...) A zene és az agy kapcsolatáról szóló szócikkek adatai mind azt sugallják, hogy az ének, a zene meghatározó része kellene, hogy legyen a gyermekkorban. A zene azonban nem csupán egyfajta „agyfénysítő”. Erőteljesen hat az érzelmekre, a mozgás fejlődésére, az ének mintegy húzza a nyelvi fejlődést. Az együtt éneklés, az énekléssel, mozgással kísért ringatók, döcöggetők az anya-gyermek kapcsolatnak is legalább olyan jót tesznek, mint a közös játék s az esti mese. (...) (Forrás: Csépe Valéria - Mindennapi Pszichológia 2010/2.)

- A hazánkban kevésbé ismert francia orvosprofesszor, dr. Alfred Tomatis (1920–2001) francia orv - fül - gégeorvos többek között bebizonyította, hogy *hallani és meghallani nem azonos folyamat*. Itt kapcsolódik be a Kodály-metódus és a zene tanulásának jelentősége: pl. a nyelvtanulásba, a zene szeretete és pszichológiai egyensúly kérdésébe, a pszichoszomatikus problémák megoldásába, a zeneterápia lényegét keresve.

Andrea Jaworska: Zeneterápia, a Kodály metódus szellemében

Artterápia - Művészetterápia a gyakorlatban C-SZ-W Kiadó Varsó, 2009.

3.) Egyesületünk a „Tehetséggondozás Kodály szellemében” címmel kidolgozott tanár-továbbképzési programjának elkészítéséhez többek között az alábbi kiadványokat tanulmányozta és azok tudományos megállapításait vette figyelembe.

a.) *Barkóczi Ilona és Pléh Csaba: Kodály zenei nevelési módszerének pszichológiai hatásvizsgálata (1968–1972-ig) Kiadta: Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet, 1978;*

b.) *Székácsné Vida Mária: Zene, dramatizálás, ábrázolás egy gyermekotthonban. Egy művészeti kísérletről - Komplex művészeti nevelés a legjobban rászorulóknak I. NEMZETKÖZI KODÁLY SZEMINÁRIUM, Kecskemét 1970. július 20. - augusztus 20. között. A Szemináriumra készített tanulmány;*

c.) *Victor András: A Kodály-koncepció pszichológiai-fiziológiai alapjai*

A tanulmány a szerzőtől hangzott el előadás formájában a II. Nemzetközi Kodály Szemináriumon Kecskeméten, 1972-ben;

d.) *Hámori József: Az emberi agy asszimetriái - A zenei nevelés szerepe az emberi személyiség kialakításában DIALÓG CAMPUS KIADÓ, Budapest-Pécs, 1999;*

e.) *Vekerdy Tamás: Gyermekek, óvodák, iskolák SAXUM Kiadó 2001. 3. kiadás;*

f.) *Gilbert De Greeve: A magyar zeneoktatási modell jelentősége nemzetközi szemmel: múlt, jelen és néhány gondolat a jövőre nézve (Konferencia előadás Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesület: Integrált művészeti nevelés az iskolában és a családban (Szerk.: K. Udvari Katalin) Budapest, 2006.).*

VIII.) Valamennyi tudományos felmérés megerősíti a gyermekek zenei nevelésének kreativitás fejlesztő hatását. Mégis arról azonban alig beszélnek, hogy ennek a képességnek milyen jelentős szerepe van a **környezetvédelemben, a napjainkban sokat emlegetett un. fenntartható fejlődés fogalmának ismertté tételében.**

Ennek a gondolatnak a közoktatásban - a napjainkban használatos kifejezéssel élve - a *tanulók érzékenyítéséhez igen jó szolgálatot tenne a kodályi zenepedagógiai elvek megőrzése az iskolai ének-zene oktatásban.*

a.) Ennek a véleményünknek az alátámasztására felidézzük az UNESCO I. MŰVÉSZETI NEVELÉSI KONFERENCIA témaválasztását: ***Building Creative Capacities for the 21st Century Conference Arts Education*** (Lisszabon – Portugália 2006. március 6-9.) Egyesületünket dr. Solymosi Tari Emőke zenetörténész, egyetemi docens, az MMA Művészetelméleti Tagozatának vezetője, egyesületi tagunk képviselte, és lehetőséget kapott a ***Teaching methods / New pedagogies szekcióban Egyesületünk integrált művészetpedagógia programjának a bemutatására.***

b.) Három évvel később Lányi András (sz.1948), az ELTE Társadalomtudományi Karának egyetemi docense ***Kreativitás és fenntarthatóság*** címmel tartott előadást Egyesületünk 2009. december 16-án a *Hogyan őrizhetjük meg Kodály nevelési*

eszméit a 21.században? címmel rendezett konferenciáján (1145 Budapest, Róna utca 177-179.)

IX. Az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Jó megőrzési Gyakorlatok Regiszterébe 2016 decemberében került bejegyzésre „A népzenei örökség Kodály koncepció szerinti megőrzése” címmel a kodályi zenepedagógia.

A Hungarikum Bizottság 2017. március 21. napján a – a magyar nemzeti értékekről és hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény 12.& (2) alapján – hungarikummá nyilvánította a Kodály-módszer elnevezésű értéket, mivel az felkerült az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Jó megőrzési Gyakorlatok Regiszterébe.

A Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesület a 2016. évi UNESCO-bejegyzés 5 éves évfordulójának tiszteletére ***Tehetséggondozás Kodály szellemében - nemzeti örökségünk a kodályi zenepedagógia*** címmel *Rendhagyó, digitális művészetpedagógia oktatócsomagot* készített *dr. Réthelyi Miklós professzor úrnak, az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága elnökének és dr. Csonka-Takács Eszternek, a Szellemi Kulturális Igazgatóság Szabadtéri Néprajzi Múzeum igazgatójának ajánlásával.*

X. FRISS HÍR: Az Oktatási Hivatal, valamint a PEST VÁRMEGYEI KORMÁNYHIVATAL a felnőttképzők nyilvántartásába felvette a ***„Tehetséggondozás Kodály szellemében”*** címmel kidolgozott 30 órás Továbbképzési Programunkat, immár 3. alkalommal, 2023. július 17-i keltezéssel.

Benne a következő témákkal foglalkozunk:

- 1.) Kodály Zoltán zenepedagógiai elveire épülő művészeti metódusok
- 2.) A művészetpedagógia szakma-specifikus kapcsolatai
- 3.) A multikulturális nevelés lehetőségei
- 4.) Szociálisan és kulturálisan hátrányos helyzetű gyermekek oktatása
- 5.) Kodály Zoltán személyes példáját idézve: egészséges életmód, egészségmegőrzés
- 6.) Zenei munkaképesség-gondozás

Bővebben: <http://www.tehetseggondozaskodaly-psalmus.hu/>, valamint a Psalmus Humanus Művészetpedagógiai Egyesület www.psalmusarts.hu, az ELTE BTK Művészetközvetítő és Zenei Intézet (<https://music.elte.hu/>), valamint a Kecskeméti Kodály Iskola www.kodaly-iskola.hu honlapokon.

* * *

Kodály Tanár úr egyik kecskeméti látogatása során mondta a következőket: „A zenei nevelés igazi eredményei csak évtizedek múltán érzékelhetők nagyobb mértékben. Addig is minél többen, minél többször énekeljenek fiatalok, felnőttek.”

Ezt a kodályi örökséget méltó módon őrzi a Kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Szakgimnázium és Alapfokú Művészeti iskola. A 2023/2024-es tanévet 805 tanulóval megnyitó (okleveles ének-zenetanár, szolfézs-zeneelmélet tanár, karnagy szakvizsgázott pedagógus, közoktatási vezető, mesterpedagógus képzettséggel rendelkező) *Balogné Papp Boglárka intézményvezető 2019. augusztus 16-a óta vezeti az iskolát.*

Bővebben: az iskola jubileumi évkönyvében, ami dokumentálja a fennállása óta eltelt több, mint 70 esztendőt: **KODÁLY ISKOLA KECSKEMÉT 1950 - 2020** <https://drive.google.com/file/d/1EdhSbo1FRk0La6wKD0qo2bzZsnhWpYwg/view>, valamint a www.kodaly-iskola.hu honlapon

A Kecskeméti Kodály Iskola a 2023-as év kapcsán többször, többféleképpen is megemlékezett az iskolaalapító igazgatónő, Nemesszeghyné Szentkirályi Márta (1920–1973) születésének 100., és halálának 50. évfordulójáról. A 2023. március 17-én *100 éve született Szentkirályi Márta* címmel készült kiállítás megnyitója és a tiszteletére rendezett EMLÉKHANGVERSENY az alábbi filmen tekinthető meg:

<https://kodaly-iskola.hu/100-eve-szuletett-szentkiralyi-marta/> (22:54)

The logo for Kodály Iskola features the word "KODÁLY" in a large, bold, serif font. To the left of the "K" are three horizontal lines of varying lengths, resembling a musical staff. Below "KODÁLY" is the word "ISKOLA" in a smaller, spaced-out, sans-serif font.



Kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakgimnázium és
Alapfokú Művészeti Iskola,
Magyar Örökség Díjjal, Kodály Zoltán díjjal és a Magyar Művészetoktatásért intézményi
szakmai díjjal kitüntetett intézmény,
2018-ban Hungaricum Díj, a Kodály-módszer sikeres alkalmazásáért.
(6000 Kecskemét, Dózsa György út 22.)